

DEL PORTAL DE CASA

Del portal de casa, mirant la serralada,
veig el Montseny, sempre seré, imponent,
la seva imatge gentil, venerada,
m'impesa el respecta en tot moment.

D'es d'aquí, quan l'alba al mati desperta,
veig el teu cim retallat en l'horitzó,
i penso que sempre tens la mà oberta,
per acollir qui busca el teu redó.

Ja sabem oh Montseny que en tes entranyes,
no hi tenen estada virus dolents,
ni pandèmies ni les coses estranyes,
com les que vivim en els temps presents.

Es des d'aquí, d'aquesta terra plana,
que envegem la pau i la quietud,
dels teus racons de terra catalana,
sempre respirant molt bona salut.

Des de petit quan el meu pare hem deia,
que aquell gegant del lluny era el Montseny,
amb la innocència de infant hem creia,
que era la fi del món aquell terreny.

Després de gran, quan ja saps de la vida,
i ja saps més o menys com és el món,
des del teu cim, fins on la vista arriba,
veus la grandesa que embelleix l'entorn.

Guardat del perill de l'home o la natura,
i als que t'estimem que Déu ens dongui seny,
per a guardar ta bellesa ben pura,
i poder gaudir del parc del Montseny.